

Сезонът на къртиците

Димитър ТРАКИЙСКИ,
наш кор. в Нова Загора

Този ДЕТСКИ ПРАЗНИК как че ли приключва, защото обсъждането на бюджета е изпитание за състава на кабинета. Релица признаци говорят, че ще се пристъпи към "структурни и персонални промени и ремонт" (а преди година тъкмо по същото време са подговараха с тези изрази). Тези промени се налагат, за да се успокоя наивното в своята основна част обществено мнение. И тук е мястото да фиксираме друг важен изследователски лъгъл, от който може да разсъждаваме за новата власт. Когато съвсем скоро навърши 100 дни, в редица средства за осведомяване (включително и във "Нов ДЕН") съжаляха, че напразно са дали кредит на новото управление. Оказа се, че то изобщо не поставя въпроса „за доказването на произхода на капитала, за изземването на ограбените от комунистите пари от народа, за достойна възможност всеки човек, участвал в съзиждането на националното братство, да се включи в приватизацията“. Правителството не покъла да обсъди и реши въпроса и за въвеждане на дискриминационни ивици спрямо партийната, стопанска и държавната номенклатура до 1989 г. По този начин довчешките партийни гаулайтери стават днес и утре „законните“ собственици на най-тълстите парчета от „баницата“. (Иван Калчев).

Трябва да се каже, че разочароването от близо четири месечни работи на новото правителство тепърва се споделяше от онзи, който много са се наяввали на неговата добра воля и професионализъм и прекалено са се задълбочавали в грешките на кабинета на Филип Димитров (както бе съмнение не липсваха).

Така че на фона на детския празник на бул. „Дондуков“ обществото не бива да е изненадано от действията на правителството на Любен Беров. То се старае (особено когато му напомнят да не се вдъхновява много) да си бъде в предопределената му роля. За това няма да има проблеми и с приемането на бюджета за 1993 г. Пък и в края на краината какъвто е народът, такова е и правителството.

Ивайло КУТОВ
член на Демократическата партия

Замирише ли на пролет, идва сезонът на къртиците. По душвайки топлия дъх на земята, те прекъсват летаргията си сън и започват да мишкуват. Обикалят тайните си лабиринти и започват кроежи за нови. Ако е останала храна отпреди зимата, те я довършват. А свърши ли, тръгват към нови, млади коренчета. Да опитат от берекета на новия сезон...

И политическите къртици се размърдаха: ченгета и вся какъв чешит мафиоти. Благословени от парламента, те вече могат спокойно да дишат, необезпокоявани от никого. Новият член 357-а легализира живота им в една страна, която се заљгва, че се демократизира. Щом член 357-а е на власт, безвластие

то ще продължи...

Жivotът на къртиците е винаги подмолен. Подземният свят е тяхната същност. Живот в сянка. Далеч от любопитни очи. А пред техните всичко е на показ! Живеят си синекурите и прегрязват с острите си зъби корените на демократията.

Доживяхме и до това: възпроизведение на тоталитарно законодателство! Защитата на онова, което вече си отива, е неототалитаризъм. В джунглата от толкова абсурдни зако ни се пръкна още един. Този член затваря усти и приспива съвестта. Дава зелена улица на тъмни личности. Хората сенки още повече ще заセンчат мъглования им живот и ще им превърнат в себеподобия...

Този зловещ закон за защитата на вербовчиците, доносниците и предателите, ин-

визиторите и убийците е противопоказан на демократията и свободата. Репресията върху мисълта и словото е репресия върху морала и съвестта.

Аз трябва да мълча, когато знам убиеца на млад човек, ограбен и хвърлен като куче в кладенец...

Аз трябва да мълча, когато знам шофьора, превозвал труповете на убитите и положил клетва: да си отиде от този свят, но на никого да не разкаже...

Аз трябва да мълча, когато мой върстник изчезна като дим и жена му, и дъщеря му още търсят гроба му...

Аз трябва да мълча! Аз трябва самоубийствено да мълча!

Аз трябва да мълча, защо то законът ми е сложил катинар на устата...

Всичко започва да мирише на тоталитарна плесен, на

гнилост, на тайни входове, на дяволски лабиринти, щом настъпи сезонът на къртици те.

Наш партньор

17 април — Национален празник на Сирийската арабска република

САДДИК САДДИКНИ — по сланик на Сирийска арабска република в България, пред в. „Нов ден“.

— Г-н САДДИКНИ, какво е за сирийския народ датата 17 април?

• 17 април 1946 г. е денят, когато френският окупатор на пусна арабска Сирия след близо четвъртвековен престой. Честването на този велик ден носи в себе си смисъла на големия прелом, който бе начертан с политическа и икономическа свобода, а след това с демократия и всенародна власт.

Сирия за период от 47 дни постигна качествени преломи, намерили отражение в цялата страна и засенчали всички сфери на живота, въпреки че само две години след завоюването на своята свобода през 1948 г. Сирия се съгласи със съдбоносен въ-

прос. Той засягащ енейното съществуване.

— Как виждате развитието на българо-сирийските отношения?

• Сирия изгради с много страни отношения на взаимноизгодна основа. Моята страна поддържа и със България икономически отношения, които са от съществено значение. Двустранните сирийско-български отношения допринесоха за реализирането и на серия от проекти и по-специално в областта на притапяните и язовирното строителство. В строителните работи на върха по големина язовир в Сирия участва известната българска фирма „Агрокомплект“, като за изпълнението на този голем проект получи 150 милиона долара, освен възна гражданията на специалисти и работници, работещи на обекта.

Сирийско-българското сътрудничество датира от петдесет години. От него възникнаха много проекти в различни области като облагородяване на земите, обработка на петрол и природен газ, енергетиката, строеж на жп линии, съобщителните технологии и различните производства. Първите силози за зърно на източното крайбрежие на Средиземно море са били построени през 60-те години от българската фирма „Техноекспорт“ в гр. Латакия. За възстановка Сирия изнася петрол, цимент, фосфати, памук и други продукти със стратегическо значение.

Сирия е важен икономически партньор на България. Неоспорим факт е, че износът за Сирия само през изминатата година достигна до 85 милиона долара. Освен това България получава огромни суми чрез вашите специалисти, инженери и работници, работили и работещи и се га в Сирия. Всячки им в продължение на 45 години имат доторично сътрудничество в стотици хиляди, получени

стотици милиона долари. За върнали се в България, те носят завинаги в сърдата си здрава и неделима връзка със Сирия.

В другите сфери на живота, от които културно-обществената област, сирийско-българските отношения са от не по-малко важно значение. Ка то пример бих посочил, че значителен брой сирийски лекари и инженери са получили образоването си в България.

Културните отношения между двете страни се направляват от културна спогодба, чието изпълнение се спазва стриктно и с голямо внимание.

Сирия очаква българска културна делегация за подписването на нова изпълнителна програма за културно и научно-техническо сътрудничество между двете страни за следващите две години.

Разговора води
Пламен КАСАБОВ